

Land! Land! Land! Hør Herrens ord! Jer. 22, 29

Menighetsblad

for Spydeberg, Hovin og Heli

Nr. 5

M AI 1952

6. årgang

Pinse

„Han skal herliggjøre meg“

Pinsen er Åndens fest. Vi minnes fra skoledagene om Den hellige Ånds utgydelse på den første pinsedag i Jerusalem. Det ble vekelse, frelse og liv. Den hellige Ånd gjorde sin gjerning. Mange mennesker fikk se seg selv i et nytt lys. De oppdaget at de hadde syndet. Den hellige Ånd viste dem gjennom apostlenes tale at de hadde begått en forferdelig forbrytelse ved å behandle Guds egen sønn slik som de hadde gjort. Han var jo helt uskyldig, og likevel hadde de ikke slått seg til ro før de hadde fått den romerske landshøvding til å felle dødsdom over Ham og la Ham korsfeste. — Nå så de at dette var synd. Og det var ikke bare denne ene synd de hadde begått, men mange, mange andre. — Hva skulle de gjøre? De kom i stor nød og begynte å rope om hjelp, om nåde og frelse. Den hellige Ånd som Jesus hadde sendt, var den som hadde virket dette. Det var ikke menneskeverk.

Peter kunne da vise dem hen til den Frelser som de før hadde foraktet og forkastet. Bare Jesus kunne hjelpe dem. Derfor sa Peter: «Omvend eder og enhver av eder la seg døpe på Jesu Kristi navn til syndenes forlatelse, så skal I få Den hellige Ånds gave.»

Det var ydmykende for den selvgode og stolte menneskenatur å gå denne vei, men det var den eneste farbare vei fram til frelse og

fred. Derfor gikk de hen og fikk så oppleve den vidunderlige frigjøring som Gud alene kan utføre ved Jesus Kristus. De fikk se Guds frelse.

Den hellige Ånd hadde fått føre dem inn i sannheten — både om seg selv og sin synd — og om den forunderlige Frelser som tilgir synd og frigjør den forpinte sjel som bekjenner alt. — Alt ble nytt for dem. De fikk oppleve sannheten av det gamle ord: «Han la i min munn en ny sang, en lovsang for vår Gud.» Det var blitt pinse i sjelen. Jesus stod ikke lenger for dem som den foraktede Nasareer, men var blitt deres eneste håp, frelserens faste grunn.

For apostlene var Jesu ord gått i oppfyllelse: Han skal herliggjøre meg, for Han skal ta av mitt og kunngjøre eder. Johs. 16, 14.

Siden den første pinsedag i Jerusalem har Den hellige Ånd fortsatt å gjøre sin gjerning. Han fører oss inn i sannhetens lys, så vi får se hvorledes vi er — avdekker vår egen selvgodhet og egenrettferdighet, viser oss at vi er hjelpeløse i oss selv, så vi trenger en Frelser — Jesus Kristus, som er den eneste som kan frelse en stakkars synder.

Når så turen kommer til deg — at det er du som står der elendig og hjelpeløs og vet deg ingen råd, men spør som de mange på

Årsfesten

Denne gang ble menighetenes årsfest avholdt i Hovin kirke og Stegen skole søndag den 4 .mai. I busser og biler kom folk fra alle tre sokn sammen på Hovin gamle kirkested. Været var pent, og forholdene lå vel til rette på alle måter. Det var da også en anseelig menighet som var samlet i Hovin ærverdige kirke da klokkene kalte sammen klokken 16.

Vi hadde i år vært så heldige at sokneprest Atterås fra Våler hadde lovet å besøke oss med sitt kor. Og samtlige var på pletten da sokneprest Storaker trådte fram i kordøren og ønsket alle velkommen. Han åpnet så gudstjenesten med å lese fra Apostlenes gjerninger — kap. 16 — om fangevokteren i Filippi som ved et Guds under var blitt vakt og kommet i syndenød og skjelvende falt ned for Paulus og Silas med det brennende spørsmål: «Herre! hva skal jeg gjøre for å bli frelst?»

De sa da: «Tro på den Herre Jesus, så skal du bli frelst . . . !»

Det er bare Gud som ved Den hellige Ånd kan gjøre dette spørsmål virkelig brennende for et menneske. Ja, det er et Guds under når det skjer. Og det er veldig stort når et menneske får oppleve det. Men det er også en alvorlig tid. Da står dette menneske på valgets skille. Da blir det enten — eller. Enten å følge kallet fra Gud og bli frelst — eller å gå bort, ut i mørket.

Fangevokteren i Filippi var ikke i tvil om valget. Han ønsket å bli frelst, ja, han måtte bli frelst, så sant det fantes mulighet for det. Han vek heller ikke tilbake for å gjøre hva Paulus og Silas påla ham. De viste ham frelsens vei greit og klart: «Tro på den Herre

hin pinsedag: «Hva skal vi gjøre, brødre?» I den stund vil Den hellige Ånd gjennom Ordet fra Gud vise deg veien hen til Frelseren — omvendelsens vei — slik som Peter gjorde det på den første pinsedag. Veien er enkel og farbar også i dag: «Hver den som påkaller Herrens navn, skal bli frelst.» Ap. gjern. 2, 21.

Gud ønsker så inderlig å føre hver eneste en inn på denne vei. Spørsmålet blir da om du vil la deg føre fram her. Når det skjer, blir Jesus stor for deg. Du får bruk for ham. Ja, Han blir ditt alt.

Kjenner du denne vei av egen erfaring? Hvis ikke, så velg nå å gå den i lydighet mot Åndens stemme, og du skal få oppleve Guds frelse. Det blir pinse i sjelen.

Jesus, så skal du bli frelst.» De hjalp ham til rette på beste måte, så han fikk straks oppleve det store: Å tro seg frelst. — Da ble han glad og takknemlig.

Den samme frelses-vei er åpen også i dag. Hver den som går den i lydighet mot Skriftens ord, kan få oppleve at det er sannhet.

Gud gi at dette store spørsmål måtte bli brennende hos riktig mange i vår tid også hos oss.

Gudstjenesten gikk så sin vanlige gang inntil trosbekjennelsen var lest. Da kom Våler blannede kor fram og sang. Og de sang slik at vi ble glade ved å høre. Evangeliets toner gikk like til hjertet.

Sokneprest Atterås holdt så sin varme og gode preken ut fra Filip 3, 14: «Ett gjør jeg: idet jeg glemmer det som er bak, og strekker meg ut etter det som er foran, jager jeg mot målet, til den seierspris som Gud har kalt oss til derovenfra i Kristus Jesus.»

Det var en preken som hadde noe å si oss alle. Han talte om det å glemme. Ja, det kan nok være mange som ønsker å glemme det som er bak, det som er misslykket, forfeilet i ens eget liv, synd og nederlag. Mange forsøker også å bli det kvitt på sin egen måte. Men det nytter nok ikke å ta det på denne måte, for jo mer et menneske forsøker å glemme, jo vanskeligere blir det. Og det alvorlige er at det er farlig å glemme den synd som ikke er tilgitt. For den vil nemlig finne deg igjen. Først når et ordentlig oppgjør har funnet sted — både med Gud og mennesker — blir det mulig med god samvittighet å glemme det som er bak. Vår synd må fram i lyset — bekjennes — før det gamle er slutt; og det nye som er av Gud, kan vokse fram. Skriften sier: «Dersom vi bekjenner våre synder, er Han trofast og rettferdig, så Han forlater oss syndene og renser oss fra all urettferdighet.» Johs. 1, 9. Når alle de gamle synder ved Guds nåde er utslettet og en ny begynnelse er gjort av Gud, kan vi med apostelen frigjorte og glade jage mot målet deroventil i Jesu navn og være forvissnet om å nå fram.

Det var gledelig å se oppslutningen om ofringen. Siden fikk vi igjen høre Våler sangkor — til stor glede for oss alle.

Da gudstjenesten i kirken var slutt, drog vi i buss og bil til Stegen skole, hvor festen fortsatte. Menighetsrådets damer hadde der pyntet og stelt i stand på beste måte. Det ble så anledning til å hilse på kjente fra de andre sokn og prate litt før bevertningen tok til. Det smakte også med mat og kaffe etter de til dels lange reiser før gudstjenesten, især for dem som var kommet helt fra Våler.

Siden var det atter sang av koret fra Vå-

Menighetsblad

for Spydeberg, Hovin og Heli

Utgås av Spydeberg, Hovin og Heli Menighetsråd

Ansvarlig redaktør S. T. STORAKED
Kasserer Kjøpmann E. A. SKULLERUR
Ekspedisjon FRK. MARY MELLUM, tlf. 8

ler, hvoretter en gikk over til de mer prosaiske ting: såsom årsberetning og regnskap for alle tre sokns menighetsråd. Imidlertid ble også disse ting — som nødvendigvis hører med så lenge vi tilhører en «stridende menighet» her nede på jord behandlet under god stemning, ja, endog med sterk applaus til en av regnskapsførerne. Under disse forhandlinger viste det seg at det i de forskjellige sokn er stor interesse for kirkegårdene. Disse ønsker en skal holdes i god stand, som det seg hør og bør i et kristent samfunn, hvor en føler seg sterkt knyttet til de henfarne slekter.

Våler sangkor var ikke tungt å be. Det gledet oss gjentatte ganger også under oppholdet på skolen. Samværet ble så avsluttet av den unge lærer Nesje, som for tiden er knyttet til denne skole. Han la oss det personlige forhold varmt på hjertet. Det er ikke nok å lese Guds ord og høre det. Den enkelte må komme inn i det personlige tillitsforhold til Jesus Kristus og leve i hans samfunn.

Til slutt takket soknepresten for oppslutningen om årsfesten. En spesiell takk rettet han til sokneprest Atterås og Våler sangkor, som hadde vært så elskverdige å reise den lange veien for å være med oss ved denne fest. Det hadde i høy grad bidradd til å skape virkelig fest over samværet og gi hver enkelt noe å leve på i dagliglivet.

Hvorfor gikk de gamle kulturer til grunne?

Hvorfor gikk de gamle kulturer til grunne? En historisk undersøkelse vil med trettende regelmessighet vise oss at de brøt med tilværelsens morallover. Det trengtes ikke moralistjammer og presteskjenn. Det gikk av seg selv. Meget aktuell for oss i dag er en lov som er blitt vitenskapelig klarlagt av J. D. Unwin, engelsk vitenskapsmann. Han har påvist at forfall i familiemoralen alltid følges av nedgang i den kulturelt skapende kraft. At en høyning av det seksual-moralske nivå alltid følges av større kulturell energi. Høyt og lavt nivå i seksualmoral og kulturskapende kraft følges som lyset og skyggen.

(Jon Johnsen i «Santalen».)

Døpte

23. mars: Sigrid Berit — født den 28.1.52 — av foreldre: forpakter Thorleif Olav Egeland og h. Aslaug, f. Svenneby, Holli.

23. mars: Unni — født 16.9.51 — av foreldre: linjearbeider Trygve Olaussen og h. Marie, f. Gulberg, Sørgard. (Hjemmedøpt.)

10. april: Leif — født 7.2.52 — av foreldre: bankfullmektig Reidar Grøgård og h. Reidun, f. Molle, Oslo.

6. april: Britt Irene — født 27.1.52 — av foreldre: sjåfør Ragnar Bernhard Gaustad og h. Gunvor, f. Strand, Dehli.

27. april: Gerd Jorunn — født 13.3.52 — av foreldre: Fab. arb. John Wister og h. Gunvor Margrethe, f. Evensen, Fossumtorget.

20. april: Svein Oscar — født 25.12.51 — av foreldre: gbr. Samuel Bøhren og h. Reidun Evelyn, f. Hellerud, Bøhren.

11. mai: Knut — født 6.3.52 — av foreldre: sveiser Alf Wilhelm Paulsen og h. Klara Louise, f. Andresen, Kiserud.

18. mai: Kai Halvor — født 16.2.52 — av foreldre: gartner Jorgen Torsdal og h. Signe Helene, f. Lønnerød, Egeland.

22. mai: Jan Erik — født 16.3.52 — av foreldre: mekaniker Henry Arne Sølvsberg og h. Ester Marion, f. Waglen, Spydeberg.

Ektevigde

22. mars: Erik Tomas Mysen, vedhandler, Ø. Glenne, f. 22.7.27 og Anne Margrethe Hvalby, butikkeksp., Oslo, født 14.5.32.

29. mars: John Smedsrud, agronom, Anstensrud i Heli, født 29.5.23 og Kari Olava Olstad, Nes på Romerike, født 27.9.29 — vigd i Udnes kirke.

12. april: Alf Johan Bro, sjåfør, Hoel i Skiptvet, født 22.4.26 og Agnes Helene Hagen, syerske, Dehli, født 27.7.33.

12. april: Olav Hilmar Svartedahl, gbr., Skiptvet, født 4.11.28 og Klara Eugenie Davidsen, ekspeditrise, Spydeberg, født 12.3.29.

Døde

16. mars: Harald Jensen, fhv. stasjonsmester, Åsland i Spydeberg, født 7.6.1874.

19. mars: Anton Hansen Furulund, fhv. arb., enkemann, Mørk Pleiehjem, født 10.3.1863.

13. mai: Karen Grini, f. Brøsholen, husmor, Lovestad, født 24.4.1879.

Jesus sa: «Den som tror på meg, skal leve om han enn dør.»

Gudstjenester

Søndag 8. juni kl. 11: Høymesse i Hovin kirke Kirkebuss fra Svenneby kl. 10.15 om Solberg.

Søndag 15. juni kl. 11: Høymesse i Spydeberg kirke. Kirkebuss fra Dingstad kl. 10.15 om Knapstad.

Søndag den 22. juni kl. 11: Høymesse i Heli kirke.

Søndag den 29. juni kl. 11: Høymesse i Hovin kirke. Kirkebuss fra Mørk kl. 10.15 om Frøhaugen.

Gaver til «Menighetsbladet»

Olaf Grini kr. 10.—. Helga Berg kr. 10.—. Inger Heller kr. 10.—. R. D. kr. 10.—. Solveig og Karsten Karlsen kr. 5.—. M. Olafsrud kr. 15.—. Marie og Karl Stenersby kr. 20.—. A. Olsen, Hvidsten kr. 10.—. O. F. kr. 10.—. Fridtjof Molle, Skiptvet kr. 10.—. Erik Westby, Fuglevik kr. 20.—.

Hjertelig takk alle sammen!

<p>Sverre Nilsen Spydeberg, tlf 136 a. Bilforretning og verksted.</p>	<p>E. A. Skullerud ass. landhandel. Spydeberg, tlf. 15.</p>
<p>A.s Spydeberg Handelsforening Tlf. 13 og 120. Glass, stentøy, kolonial og bygningsartikler. Egen avdeling for skotøy og manufaktur.</p>	<p>Spydeberg Sparebank — Opprettet 1859 — Utfører alle alminnelige bankforretninger. Kontortid: Alle hverdager kl. 9—13 og fredag dessuten kl. 16—17. Tlf. Spydeberg 7.</p>
<p>Magnus Pettersen anbefaler store og små busser til turkjøring. Tlf. 69, Spydeberg.</p>	<p>Paul G. Lier Spydeberg — Salmakerverksted Divaner — Madrasser — Bilseter Seletøy m. m. Telefon 122 a</p>
<p>Spydeberg Manufaktur T. Lunder. Klær, tøy, leketøy m. m. m.</p>	<p>Arne Nygaard ass. landhandel. Tlf. Godheim 224.</p>
<p>A. Lageraaen ass. landhandleri ved Myhra-krysset. Tlf. 145, Spydeberg.</p>	<p>Aksel Hestengen, Spydeberg Sportsforretning. Bensin, olje, gummi. Reparasjonsverksted. Tlf. 43.</p>
<p>Dagny Ødeli, Spydeberg Melk og kolonialforretning. Spydeberg, tlf. 180.</p>	<p>Jens Buer Elektrisk forretning. Spydeberg, tlf. 146.</p>
<p>Einar Guddal Snekkerverksted. Karosserireparasjon — Dreing. Tlf. Spydeberg 198.</p>	<p>Spydeberg Stenhuggeri Konrad Jacobsen. Gravmonumenter m. m. Tlf. 205.</p>
<p>Aksel Sørby Kolonial — Manufaktur. Malerverer — Bygningsartikler. Tlf. Spydeberg 152.</p>	<p>Spydeberg Kjøttforretning Inneh. Brødr. Helle. Tlf. 184, Spydeberg. Kjøtt og flesk, alle slags deiger og pølsevarer, samt smørbrød-pålegg.</p>
<p>Lege Martin Schou Spydeberg, tlf. 105.</p>	<p>Hartvig Ruud aut. installatør Nyinstallasjoner og reparasjoner Tlf. Spydeberg 231</p>